

EXPERIMENT DR MAXIMOVA - V.

Pondělí, 20. června 2011

Velká tma ustupuje, opět vidí světlo. Ano, je to ONA, česká hlava na cizím těle, mužském těle. Pomalu se probouzí, nabývá vědomí. Otvírá své krásné tmavé oči, které umožly tak svědně okouzlit, pochopitelně, že ve většinou mužské

Stále má pocit - stále si uvědomuje, cítí, že je nebo byla krásnou ženou s dokonalým průhledným tělem, po kterém mužské tělo se nelenilo. Nalézá se v podivném pokoji, který připomíná zrcadlový sál. Stěny i strop jsou samé zrcadlo. Leží na pohodlném lehátku, přikryta jen lehkou pokrývkou. Má ji staženou až pod bradu. Zvolna zvedá zrak a pozoruje svůj obraz na stropním zrcadle. Z pod přikrývky vykukuje krásná modelovaná hlava ženy, krásné mladé ženy.. Ano, cítí se skvěle. Slavně se protahuje po dlouhém spánku. Hrozně se vydáší! Místo dokonalých, krásných modelovaných rukou a dás, vidí v zrcadle velké a chlupaté pracky, mužské pracky! Strne. Neví co se s ní děje, co se stalo. Cítí jen dás, hrůzu a neskonale zmatek. Hluboce oddechuje. Pomalu si se smíšenou zvědavostí a rozčilením prohlíží obraz v zrcadle. A teď se uklidňuje. Znovu a opakovaně zkouší, zda ty cizí pracky jí poslouchají. ANO... Přesně reagují na každé její slovo a úmysl. Pohybuje tou cizí rukou a dokonce se dokáže pohlédit. Ufff - připadá jí to odporné. A zvolna začíná tušit pravdu. Hroznou pravdu o jejím těle. Velkýma, chlupatýma rukama si zakrývá tvář. Potom jediným trhnutím obnažuje zakryté tělo. Zírá do zrcadel - ale to přeci nemůže být pravda. To neeeeeeeeeeeeeee! Kde je její ústa. Kde je její tělo? Pravda je hrůzný sen? Hledí do zrcadla. Sleduje, jak na nahém, hanebně chlupatém mužském atletickém těle spočívá božsky krásná hlava ženy. Tedy je to pravda! Je to holá skutečnost! V zoufalé snaze umlčet skutečnost celou tu neuvěřitelnou hrůzu - se rychle přikrývá. Ale přitom se nemůže zvednout, nemůže ani křičet, ani utáhnout s vytěšenými očima hledí na znetvořený obraz na stropním zrcadle. Je tak rozrušená, že nevnímá okolí. Nevnímá, že do místnosti právě vešla asistentka Dr. Maximova s injekční stříkačkou v ruce. Nevnímá, že její - do jeho? - svalnaté a žilnaté chlupaté ruky proniká jehla injekční stříkačky. Zavírají se jí zvolna oči, uklidňuje se a usíná. Přichází Dr. Maximov. Tě se domlouvá se svou asistentkou. Jistě, spánek jejich experimentu máž se je prospěšně. Vše probíhalo lépe, než přepokládali. Žádná hysterie, žádná panika, žádný nervový otřes, žádné šok. Již je jisté, že experiment se zdaří, že duhoid se vyrovná s danou skutečností a výsledek bude ukončen v bezpečí jejich problémů. Doktor s asistentkou na sebe pohlédli. Rozuměli si beze slov. Pozorování nepřerušit! Sledovat ve dne i v noci! Kývli na sebe a v očích jim plál nebezpečný zář. Opustili zrcadlový sál. Mají přitom sebou ještě pár hodin na odpočinek... -doktor- pokračování přístupu